

ΕΤΟΣ 65ον

12 Νοεμβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (3363)

ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ

Στή σημερινή αποστολική περικοπή, αγαπητοί αδελφοί, από τη δεύτερη επιστολή την οποία απευθύνει ο Παῦλος στους Κορινθίους, μιλάει για την ἀρετή της ἐλεημοσύνης – ἄλληλωσε καί οι Κορινθιοί, ἐκτός ἀπό τή Μακεδονία, συνεισέφεραν ἀρκετά ὑπέρ τῶν πτωχῶν χριστιανῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων– καί γιά τήν πνευματική σημασία της στή ζωή τῶν πιστῶν.

Σπέρνεις ἄφθονα, θερίζεις ἄφθονα

Στήν πνευματική ζωή μεγάλο ρόλο παίζει ἡ ἐπιμέλεια. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι σαφής, ὑπενθυμίζοντάς μας ὅτι «ἐπικατάρατος πᾶς ὁ ποιῶν τά ἔργα τοῦ Κυρίου ἀμελῶς» (Ἱερ. 31,10). Ἐπομένως εἶτε ἀναφερόμαστε στήν ἐλεημοσύνη πού ἔχει νά κάνει μέ πνευματικά ἀγαθά, εἶτε στήν ἐλεημοσύνη πού ἀναφέρεται σέ ὑλικά ἀγαθά, ἐκεῖνο πού διακρίνει τόν πιστό εἶναι ἡ γενναιοδωρία, ἡ χαρά καί ἡ μέ ὅλης του τίς δυνάμεις παροχή βοήθειας, παρηγορίας καί στήριγμοῦ στή δυσκολία οἰουδήποτε ἀναγκασμένου ἀνθρώπου. Σέ μία τέτοια καρδιά, ὁ Θεός στήνει τό δικό Του μετόχι ἀγάπης. Ἄν ἔτσι ἐλλεῖ, «δανεῖζει» τόν Θεό (Παρμ. 19,17), μᾶς ἰσχύει ἀνθρωποπαθῶς ἡ Γραφή γιά νά μᾶς δείξει πόσο εὐάρεστη πράξη στόν Θεό εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη.

Συμβαίνει ὁμως συχνά νά μεμψιμοιροῦμε καί νά μὴν ἐλεοῦμε μέ τήν καρδιά μας. Αὐτό ὀφείλεται στόν ἐγωισμό καί τή φιλαργυρία μας, διότι τό ἱερό Εὐαγγέλιο φέρει πρό τῶν ὀφθαλμῶν μας τό δίληπτο τῆς χήρας, ἡ ὁποία ὅλη τήν περιουσία της τήν κατέθεσε στό ταμεῖο γιά τοὺς πτωχοὺς καί μακαρίστηκε ἀπό τόν Κύριο (Λουκ. 21,4). Εἶναι μάλιστα πράξη βαθύτατα ἐκκλησιαστική ἡ περιαγωγή τοῦ δίσκου, συνώνυμη τῆς λογίας τῶν πρώτων χριστιανῶν, σέ κάποιο σημεῖο τῆς θείας Λειτουργίας γιά τίς ἀνάγκες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Δέν εἶναι δυνατόν νά αισθανόμαστε πεπληρωμένοι ἐν Χριστῶ, νά κοινωνοῦμε τόν Χριστό, ὅταν κάποιοι ἀδελφοί μας πεινοῦν καί διψοῦν ποικιλότροπα. Δέν ἀπο-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. θ΄ 6-11)

«Ὁ σπειρών ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει»

Ἀδελφοί, τοῦτο δέ, ὁ σπειρών φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπειρών ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· ἔσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῶ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βῶσιν χορηγῆσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

τελεῖ, συνεπῶς, ἡ δισκοφορία διακοπή τῆς πνευματικῆς τους κατάστασης, ὅπως κάποιοι διατείνονται, ὡς ἐάν τοὺς διακόπταμε ἀπὸ εἶδος ἐγκόσμιας νιρβάνας, ἀλλήλα λογικὸ ἐξαγόμενο καὶ φυσιολογικὴ συνέχεια τῆς προσευκῆς τους μέσα στὴν Ἐκκλησία. Συνεπῶς, ἂν δυσανασχετοῦν, ἄς ἀναρωτηθοῦν γι' αὐτὴ τὴν «πνευματικὴ τους κατάσταση». Τό φυσιολογικὸ πνευματικὰ θὰ ἦταν νά χαίρονται καὶ νά ἀνυπομονοῦν γι' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία ἔκφρασης τῆς ἀγάπης καὶ συμπάθειάς τους πρὸς τοὺς δοκιμαζόμενους, οἱ ὅποιοι, ὅσοι καὶ ὅποιοι καὶ ὅ,τι καὶ ἂν εἶναι, μέ φυσικὸ τρόπο ἀναζητοῦν στέγαση στὴν ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας.

Ἵλική καὶ πνευματικὴ ἔλημοσύνη

Ἄκομη καὶ μέσα στὴν ἀκολουθία τοῦ γάμου, εὐχόμεσθε νά ἀποηλαύσει τὸ νέο ζευγάρι ἀφθονία ὑλικῶν ἀγαθῶν γιὰ νά μεταδίδουν, νά προσφέρουν καὶ σέ ὅσους δέν ἔχουν, στοὺς ἐνδεεῖς. Αὐτὸ δείχνει πόσο ἐμποτισμένη μέ τὸ πνεῦμα τῆς ἔλημοσύνης εἶναι ἡ λειτουργικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτὸς πού ἐλεεῖ τὸν ἀναγκεμένο λαμβάνει χάρη ἀπὸ ἐκείνην πού ἐκείνος διαθέτει ἔνεκα τῆς δυσκολίας του, δηλαδή ὁ ἐλεῶν ἐλεεῖται πνευματικὰ, ἀναπληρώνοντας τυχόν πνευματικὰ ὑστερήματα, ὁ δὲ ἐλεούμενος ἐλεεῖται ὑλικὰ. Ἦτσι ἐπαληθεύεται αὐτὸ πού λέγεται στὴ Γραφή, ὅτι καὶ ἐκείνος πού μάζεψε πολὺ μάννα δέν εἶχε περισσευμα, ἀλλήλα καὶ ἐκείνος πού λιγότερο μάζεψε δέν ὑστερήθηκε (Ἐξόδ. 16,18).

Ἵπάρχει καὶ ἄλλη μιά κατηγορία ἀνθρώπων ἀξέπαινων, ἀδελφοί μου, οἱ ὅποιοι δέν ἔχουν θὰ λέγαμε τὴν ὑλικὴ ἄνεση –ἂν τὴν ἔχουν, ἀκόμη καλύτερα– γιὰ νά συνδράμουν εὐάρεστα ἀπὸ ὑλικῆς ἀπόψεως τοὺς ἀναγκεμένους· εἶναι ὅσοι εἶτε τὰ μεσάνυχτα, εἶτε τὸ ξημέρωμα, γονατίζουν καὶ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ καὶ εὐχονται ὥρες πολλῆς γιὰ ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀνάγκη: πενόμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, κατατρεγμένοι, συκοφαντημένοι, ἀσθενεῖς, φυλακι-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, νά ἔχετε τοῦτο ὑπ' ὄψιν: ὅτι ἐκεῖνος πού σπέρνει μέ οικονομίαν, θά θερίσῃ καί μέ οικονομίαν, καί ἐκεῖνος πού σπέρνει μέ ἀφθονίαν, θά θερίσῃ καί μέ ἀφθονίαν. Ὁ καθένας ἄς δίνη ὅ,τι τοῦ λέγει ἡ καρδιά του, ὄχι μέ λύπην ἢ ἀναγκαστικά, διότι ὁ Θεός ἀγαπᾷ τόν χαρωπόν δωρητήν. Καί ὁ Θεός εἶναι δυνατός νά σᾶς χορηγήσῃ κάθε δῶρον μέ ἀφθονίαν ὥστε, ἔχοντες πάντοτε αὐτάρκειαν εἰς τό κάθε τι, νά δίνετε μέ ἀφθονίαν γιά κάθε καλόν ἔργον, καθώς εἶναι γραμμένον, ἐσκόρπισε, ἔδωκε εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἡ ἀγαθοεργία του μένει αἰωνίως. Ἐκεῖνος δέ πού χορηγεῖ σπόρον εἰς τόν σπορέα καί ψωμί διά τροφήν, θά χορηγήσῃ καί θά πληθύνῃ τόν σπόρον σας καί θά αὐξήσῃ τοὺς καρπούς τῆς ἀγαθοεργίας σας, ὥστε πλουτιζόμενοι μέ κάθε τρόπον θά μπορῆτε νά ἀσκῆτε κάθε εἶδους γενναιοδωρίαν, ἡ ὁποία διά μέσου ἡμῶν παράγει εὐχαριστίαν εἰς τόν Θεόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἄμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

σμένοι, πλημμυροπαθεῖς, σεισμόπληκτοι, ἀλκοολικοί, ἄνεργοι, ψυχικά διαταραγμένοι, ναρκομανεῖς, ὄρφανά, χῆρες, χρεωκοπημένοι, διαζευγμένοι, πρόσφυγες, στρατευμένοι, ἀνάπηροι, ἄνθρωποι μέ εἰδικές ἀνάγκες, ἀγωνιζόμενοι, πληανεμένοι, ἀλλῆλα καί ὅλες οἱ ψυχές - «ἐρείπια τῆς ζωῆς» - παρελαύνουν θεάρεστα μέσα στήν καρδιά τῶν προσευχόμενων αὐτῶν χριστιανῶν καί ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἡ ἐλημοσύνη ἐκείνη πού προϋποθέτει σταυρωμένο νοῦ καί σταυρωμένο φρόνημα!

Ἰωάννης ὁ ἐλεήμων, ὁ Ἅγιος τῆς ἔμπρακτης ἀγάπης

Ἐπώνυμος τοῦ χαρίσματος τῆς ἐλημοσύνης εἶναι ὁ Ἅγιος πού σήμερα ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας. Ἐζήσῃ τήν ἐποχή τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου. ἦταν Κύπριος καί μεγάλωσε ἐν παιδείᾳ καί νοθεσίᾳ Κυρίου ἀπό ἀξιέπαινους γονεῖς. Στήν ἀρχή ἔγινε ἔγγαμος καί ἀπέκτησε δύο τέκνα. Ἀργότερα ἡ σύζυγός του καί τά δύο παιδιά του ἀπεβίωσαν καί ὁ Ἰωάννης ἀποφάσισε νά πραγματοποιήσῃ τόν ἀρχικό του πόθο, πού ἦταν νά ἀφιερωθεῖ ὀλοκλήρωτικά στόν Χριστό. Ἡ καθαρότητα τοῦ βίου του καί ἡ εὐλογημένη πορεία του τόσο ξεχώριζαν, πού προτάθηκε γιά ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. Ἐνῶ στήν ἀρχή ἀρνήθηκε, κατόπιν πολλῶν πιέσεων δέχτηκε νά ἀνέλθῃ στόν πατριαρχικό θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἡ πατριαρχία του γιά ἀρκετά χρόνια ὑπῆρξε λαμπρή καί εὐλογημένη. Οἱ ἐπτά ναοί τοὺς ὁποίους βρῆκε στήν ἀρχή ἔγιναν ἐβδομήντα καί ὁ τόπος γέμισε νοσοκομεῖα, ἰατρεῖα, ὄρφανοτροφεῖα, πτωχοκομεῖα γιά τοὺς πτωχοὺς καί ἀναγκεμένους.

12 Νοεμβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΛΟΥΚΑ
Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 616-620).
Νείλου ὀσίου τοῦ μυροβλήτου (ε΄ αἰ.).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Απόστολος: Β΄ Κορ. θ΄ 6-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 25-37.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Νοεμβρίου, Θ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21.

Τό χάρισμα τῆς ἐλεημοσύνης του ἐκδηλώθηκε πλοῦσια, μέ τρόπο ὥστε, σέ συνεργασία μέ τοὺς κληρικούς του, ἀλλήλα καί ἄλλοις, νά δημιουργηθεῖ ἕνας στρατός ἀγάπης πού διακόνησε σέ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ἐπισκοπῆς, μέ σταθερή ἀπόφαση πάλης ἐναντία στήν πείνα καί τή δυστυχία. Πλουσιοπάροχα μοίραζε ὁ Ἅγιος τήν ἐλεημοσύνη στοὺς φτωχοὺς, γι’ αὐτό καί πῆρε τήν προσωνυμία «ἐλεήμων». Ἦταν πλεόν τόσο σεβάσιμος, πού καί οἱ εἰδωλοήατρεις τόν σέβονταν καί ζητοῦσαν νά τόν γνωρίσουν. Παρέδωσε μακαρίως τήν ψυχή του στόν Θεό τό ἔτος 620. Νά ἔχουμε τίς εὐχές καί πρεσβεῖες του, ἀδελφοί μου. Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἐ.Τ.

Κυκλοφορεῖται ἡ ἐπιμελημένη Γ΄ ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΕΝ ΑΝΑΜΟΝῆ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
Ἐπιλογή ὕμνων πρὸς καθημερινή προσευχή
(σχῆμα 11X18, σελ. 244)

Ἡ παρούσα ἔκδοση περιέχει ὕμνους ἀπό τίς Ἀκολουθίες τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τοῦ Ὁρθρου τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν πρὸ τῶν Χριστουγέννων (15 Νοεμβρίου – 24 Δεκεμβρίου), ὡς καί σύντομα συναξάρια τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας. Τό περιεχόμενό του καί τό μικρό σχῆμα τό καθιστοῦν χρήσιμο σέ κάθε πιστό γιά καθημερινή προσευχή καί προετοιμασία κατάλληλη γιά τὰ Χριστούγεννα. Τό φωτεινό παράδειγμα τῆς χριστομίμητης βιοτῆς τῶν «φίλων» τοῦ Χριστοῦ ἐνισχύει καί ἐνθαρρύνει τοὺς πιστοὺς στόν καθημερινό προσωπικό καί κοινωνικό τους ἀγώνα, προετοιμάζοντάς τους παράλληλα στή συνάντησή τους μέ τήν ἐπερχόμενη μεγάλη Δεσποτική ἑορτή τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr